

CURIERU ROMANU

Preçul prenumeratiei pentru Corierul Română împreună cu Buletinul Official, este de doi galbeni pe anu; iar în parte anual quântă un galbenu.

Abonarea se face în Bucureşti, la

Gazeta

POLITICA, COMMERCIALA,
SI
Litterară.

Redacție și la D. Iosif Romanovici; la judecățe la CC. Cârmură și la DD. Profesori.

Aqueastă foie eșe de două ori pe septembriană, Marcea și Simbăta, iar Buletinul de patru ori.

ANUL XVIII. № 45.

BUCURESCI.

SЪМБЪТЪ, 8 IUNIE 1846.

T U R C I A.

Чеа mai mare, линиите домнеище în polițikă dela denartea Statelor. La Poartă îndî funcționarii se afără okupazi kăt mare activitate de cîrsta trebilo, mă pînă o ramură din serviciul public n'are a stăfăferi nimic din depurarea statelor din capitala sa, și la unuimîtă pînăeroaselor salale ordine ca totușă să meargă kăt gîndirea lăi pînătrelo che a lăsat sună a-test sfărșit.

Oordonanță attingătoare de înaintarea în ranguri în armata imperială se dăte acum afără dela Seraskierat. În această ordonanță se hotărășe că în viito, pînă în ofițier kăt va mai putea fi trezit în vînă rău mai sus fără a dă mai întîi dovadă, într-un esamin, de capacitatea să îndeplinească sună a înnălini funcția acelui rău.

— Niciu familiile albaneze de reuniune maxometană dar care în secret practică ne-creștină, și care centrul aceasta fără isronie din Uskîp de către conținutul lor așa sosit la Sadovik, și în gardia unor oameni ai autorităților, în starea că mai de pățină. Mai multă din această neologicii așa perit ne drîm lănsările de alăturiere. Autorii acestei fante neomenoase fără nedensării și familiile albaneze fără conduse la Mihalich, unde autoritățile, kăt toate ordinele chele venisseră dela Konstantinopolul să se pîrtăță mai bine către dinsele. Moartea a secezărat iată că o mulțime dintre elle. Aceste din urmă împreună cu lăudă la cunpoșindă Înaltei Pogdi, să-și întră aceasta în consiliul estraordinar la 10 alături de trezutei, și să devină kăt komisar special să pleche înălță sună a meru la fața locului să facă o chechetare kăt de amărătură, să dea toate așezătoarele pînă la fante familiilelor albaneze și să ne-densească ne autorii acestei crizimi.

Mehemet Efendi, vînd din pînăcădă funcționarii ai capitelariei drăromaniilor, fără încărcat kăt această missiune. Aceasta a să plereat dela Konstantinopolul, drăkănd kăt sine, îmbărcându-se, de alături vînguirei și banii sună a împăratului așezători finanțelor, Es. S. Nazif Efendi, a dat să în pîmînt destul de mare a-

lăudă ne dinsta și mare pîmînt de bordeie mă kase și toate instrumentele nevesarii sună drăkărea lor, și în care această neologicii eșalați vor pîrtea afără termenul suflarei lor.

Чеа mai înălță pedeapsă așeantă pe funcționarii, de ori che rangu mă calitate de bor și, kătă așa sunt în această împrejurare atât de contrarii simțimentelor atât de cunoscute alături Statelor și ordinător Înaltei Pogdi.

G R E C I A.

Timară elenă a avut a se okupă, în dekada din urmă, de o skrisoare publică de jurnalul Sekoldul, dela Atena, care a pus în mișcare toate partiturile, și care aruncă o lăstări cîrioasă astăzi trebilo Grechiei, întrucătă că se urmează în aceea țeară și astăzi manierei kăt care infătingă politikă se dobindescă așa mă se ține. Niciu împreună foarte încredințătoare pentru mai multe persoane care țin de amprezile de guvern mă de către sunt desvăluite în acea skrisoare, însăcum mă niciu attentatără în îndellemențe kăt Brîranză, și care așa drept skrisoare publică lăpnișă Tigricei. Acestea găvează și pînă la ministerial care se adresează către lăudă din amîndoi sej din provinție, sună așa țineă în disnosiile vîne către cabinetul actual. Kriegul Atenei cheze kăt stăruindă că persoanele che fărcăză în acea skrisoare să se grăbească a dovedi neadevărată așezători acuzații dacă aceasta de este prin pînă. Se țină mai alături în acea skrisoare: «Kăt desure proiectul esterior desnăre «kăt im bogății, ne-am esplorat pîră lăstări kăt «Kolotti; de aceea mă trezuit să sună trebilo să stea «în lăpnișă pînă la sosirea lor Raso din pîră Pașe, «și atunci fie că se pînă întrucătă ille «să aducă. Să fie dar totușă rata, dar fără a dă să «se îndellemnă. Trimită resuță mă lor Moloso și «lor Mălăsova să stea în pînă atunci să să «meargă să se înălțească kăt Rosa înălță dîn pîră so-«sirea lor.» De切ă, generalul Rosa ține, neținem se ține, și loc înălță la către, și chelme-lătate doar pîmînt sunt alături chelme doar căpetenii de Brîranză kătă adesea-ori așa fără pînă în Tigrice. Generalul

Raso șoseiile la 30 Aprilie la Lamia, și la 4 Mai, Moldoșo, în capulă a vr'o patru-zeu de brâzani, trece frontiera și călăță satul Dranista unde e cămătire tot felul de eschisuri. Tîrgii, vîndu-mi în sine-din pînătăea lor săpătice, se readuță în contra pînăkătorilor și îi nevoiesc și reintră în pînătăea Greaciei și rezultă vr'o cîțu-va dintrăi lor. După zisa Curierei lui Atenei, în această zi, 4 Mai, o altă bandă ar fi făcut o asemenea pînăvălire între altă parte din pînătăea Tîrgiei, și brâzandu-l Melisoava ar fi înrolată astăzi la Lamia de față fără ca autoritățile locale să-și poată cea mai mică stabilitate.

Toate acestea împingeau să pînălăcate călăță Atena cum sunt înfățișate de către monitorul grec? Berezikul organ al D. Colotti urtează că « cu tot cîmpul fabocavăl pe nistră brâzani, lînniște pînălăcă și tîrmează și se manginează la frontiere. Singurul lucru că de părtea este numai arătarea călăță de brâzani Melsiova în Tesalia pe pînătăea Tîrgiei. Monitorul spune că autoritatea otomane vor avea înțelegere și activă și vorne în contra fărătorilor de reale cării, și de vor către a se iubi pe pînătăea grecă, vor fi apărări călăță în acelăzi moment. » Noi vom să facem însoare că nu va fi nimic, și că brâzandu din pînătăea va fi în Grecia așa cum, protecție și împușcătură!....

Monitorul grec nu are destul de trăsnete în contra scriorilor pînălăcate de Secolul și genrodăză anot de mai multe zile, și amintindu-ță okna ne autorul acei închinate. Vom vedea mai ne înțelegere rezultată acestei trei.

(L'Impartial)

LA AMIKUL MEU ARICHESCU.

I.

O! poetă al Autorei unei zile mai frigide!
Lira ta — lira Kăldovei — prea de timiștră prezide
K'astă poante'n care suntem va peră peste iuguri,
Astă poante ce am căptat-o, în căptare infernală,
— K'chi Infernul pînă mine o semință de'ndoială—,
Past nesaujă de dorință — nu é de cătă în grecă cîntă.
Cîtei sunt toate de față, mie'mi sunt toate askunse.
Astă-fed vîză acea Putere, care'n suffletu' și pînăzine
Cu o rază de lumînă, ne mine amă orgăi.

Nățta care te'ncăpătă, Amogul care te'nsuță,
Smeranda care te'piște, nu deșteptă a mea lîră;
De vîză pînăză-o înofană, mie tot una'mi va fi:
Înă teme-te a zîche că nu simgă și eșă ka tine!
Am momente în viață de căpătă, de stăpîne
În care, ca o femeie, plângă amar... — om de nimic! —

Năciu' che mă fără astfel: lumea care mă'ncăpătă,
Secolul, Sochietatea..., vîzutea che mă'ncăoagă...
Năciu' che ne'vinde..., săj..., nu cîtei che să mai zic.

II.

Noi sună tot d'odată p'astă calde grea, spinoasă,
Noi avem tot acea țintă; bîrsta noastră é frumoasă.
Să spiegăm, poet-amîche, că vom fi nemitorii (?)

Xa! xa! xa! eackă tu pînă!! Eackă ţip' o vanitate!....
Omer, Dante, Byron, Hugo..! tu nuvin demert că toate,
Un așteptă între morimente, tu săcasmă in segevători.

Che folos ai după moarte — cănd în viață te gonescă
Bulgă, Patria' și jumătă cu disperață își respălatește? —
« Cenăi și nemorocigă! » strigă tu ma ta ringind.

Nu mă condamnă, poete, că nu căntă și eșă ka tine
Pe rîna omenirei: E mai mare plânsu' n sine,
Plânsu'-aședala fără lacrimă', de cătă glasul tăvăind!

Tu, nari așezată sunătă, — și eșă, demonu'ndoiește;
Așezândoi ne vom dă măna — Eșă, ne drăguțul bănuiește,
Tu, ne căi de nătate, — la tu ducă a ne'ntindă.

Che esplăcătu' ne hărtie în caracter' de luminiș,
Eșă esplăcătu' prin trăsuri neră: tot nătareea chea dibină;
Eșă poeta astăi secol, tu ad chelui che-a veni.

O Poet al Autorei unei zile mai frigide!
Lira ta — lira Kăldovei — prea de timiștră prezide
K'astă poante'n care suntem va peră peste iuguri!

A mea Noantea, a ta-ă, Zioa; a mea stăpă, a ta-tăpina;
A mea Terra, ad tău Cheugă: — cănd se va înă lumina
Peste capetele noastre, vom scoate tot tu sunin!

I. CATINA.

DIN SCRISORILE LA SOFIA. *)

Serisoarea III.

Despre inotesa că totul este simuzia în Natuță.

O! căpătă că tu pînă dată zîrgeză și ferme-
cătoarele talde atrageci, o amore, fișă ad
Benușei, zei pînănik ad Idaiei! Te înfă-
țișizezi, și vînătă fără, pînătă se întru-
mîzează; sală de vîktrie, și s'akkopere
cu flori; marea pînăimeie indătă o față voioasă;
înăzile ișii încălăză vîrful lor înverzitor,
și cheță mai senin, mai strălușitor, mai
cărat, desfășură înaintă și mărcă leză
căptării de azur. Aici pînăvăgă adduce la căpătă
zebră, și totul înflăcădește, totul se înstăfăde-
șe și resimte împărtășia ta; căptării vîi
nu voioase nestesă întrunărea ta, și zîrgeză
să intre și adduce prinoase. Astăzi taxă
înflăcăgădă, lăzăndu-se în voie zăzuia chei
atrage, săltă ne căptăre, trece pînăzile,
torentele și pînăzile întrăbând aegulă că pînă-
rile lor atrinse, și indătă se vîd, în mizăo-
cul căptării, odixniindu-se trivim'itorii lîn-
gă compunciopele lor. O! Amore, o! în-
căptătorule Amore! totul se îndupăcește at-
răgeci, tale. O! voi slăbi myritori! în de-

*) Bezi N° 40, 42.

mert sună a vă feți de săpătul de la și
în pe muncă și plăcăță pe mărți; în demur
vă cufundă în păduri adinchi; în fundul a-
chelor pustiștri, tot mai cănd credință că aici
săpăt, atunci zicea își aruncă săpătul căre
sboagă și vă pătrunde.

Dacă totușă este simțivă, totușă este în armonie
în Natură. Ea căcăițineă așezi înțelese și lui Orfeu,
și Omer și a lui Pitagora, căcăițina este în
conjur minunat, și căcăițina încelăciunea și filozofia
nu sunt alt ceva de căcăițina studiu așteptă mărci, pe
care omul său n'poate încălăci, fără îndoială
pentru căcăițina căcăițina și iubire.

Tradiția încălăciu așteptă popoare se părea căcăițina a
sprijină așteptă înțelese și a lui Pitagora. Cei d'împărtășă
oameni o transmiserică copiilor lor în algoritmă părea
fărmătoare. Asfel minunile lui Orfeu și al lui Amfiion se sprijină
așteptă înțelese și Pitagora, căreia genopogoră așteptă
aruncănd dinapoi lor petrele din pustie. Așteptă
între, fără încălăciu oameni, trebuia să se mință după su-
netul lăzii lui Apollon, și poeziile să avătă dreptate
de a spune căcăițina să se înmiră căcăițina de sinele
dumpleri așteptă Amfiion, căcăițina formeze zidurile
Tevetă și al lui Troie.

Mințarea încălăciu pentru căcăițina urmează cufunda
soarele și strania formă a stălăgmitelor și a stalactitelor,
înțeza magnetului astură fără încălăci, ne cărează
trăiește și; minunata vețetărie a oare căcăițina me-
tale, și o mie altele fenomene asemenea, căcăițina ne încălăci
încălăciu Antikității. Ei având poate părea totușă încălă-
nare de a generaliză, se sorotiră într'o altă de am-
or; ei sănătă și totușă nu încălăciu lor. Istoria
Naturăi fără nimfălor și a zeilor: Nanele încoronație
cufundă încălăciu căcăițina; Oreadele încălăciu căcăițina
căcăițina de așteptă, se odihnează în găcăițina așezare
alături de muncilelor; Driadele încălăciu se dea
Kaitia încălăciu ne sora soarele și, iar nimfa Echo
renetea înțeza amanților Tezaur. De voie căcăițina
să zingăvească așteptă și primăvara, totușă se în-
fălcă căcăițina, totușă avea vîcă și în descrierile lor.

Ce văcăiție! ce păgăiție de glorie! Ea căcăițina
nu este Natură; primăvara se odoară căcăițina
căcăițina kovor botă; războiul, dar așezi căcăițina
căcăițina înflorindu-se ca rosa. Se naște căcăițina
și fătmăsează nu nici să fi dat de căcăițina
a văcăiție. Înălță căcăițina văcăiție a treptă, fără
se vețeză; asemenea și fătmăsează căcăițina fără, vă-
căițina vine, și plăcereasă sboagă.

Înțeza de Amor, el însă vă spune căcăițina
nu este Natură; primăvara se odoară căcăițina
căcăițina asperge așteptă și stinche; de ce fericea este
credințioasă născătării e, căcăițina petrișorul e, și
nu căcăițina pătrundă pătrundă așteptă. Vezi căcăițina
așteptă și plăcereasă noastre căcăițina, și vădă
căcăițina nu este Natură de văcăiție. Studiază mințarea

încălăciu, păvește rozeta și fără soarele și
încălăciu de săpătul săpătul căre de de văcăițina; așteptă
trist se deside năma noastră, și similituina fără de căcăițina
nu omătă, căcăițina căcăițina căre se omătă.

De văcăiție ne marțișile păraelegor, te văcăițina
de muncilea făgoridă căre nu de păgăițesc și oda-
tă; văcăițina căcăițina păreagă în făltățea unde ea
își sănătă păcăoagă de delicate, eava neagă căcăițina
căre e de căcăițina, minta (isma) căcăițina păreagă
fără, și fărmătoarele pătăță căre se înălță
pe marțișile apelor, și săpătul răsăritul întrășind
capetele lor de azur. Năma făbătula a tălățit
misterelor așteptă făgori, căre se păresc neșătă, fă-
căițina din toate păcăiține pămetamorfosate.

Dacă așteptă făgori strălușitoare căre ador-
nează păraelegor noastre n'ar fi putută odinoa-
ră fără căcăițina, deasă-năi oare căcăițina
așteptă păcăkăndyse deastărua apelor căcăițina
păvește în pătăță portretul lor?

'I'am vorbit despre căcăițina, său addu'ă a-
minte de mine: așteptă făgorică ar fi fost pentru
cei văcăiție, să sprijină de o metamorfoză păredăioasă, poate
înălță în Germania căcăițina doar amanții jucăi, în așteptă
însoțirei lor, pămăndyse pe marțișile Dunării,
zăgăiță o fără a căcăițina căcăițina căcăițina
pălării lor căcăițina rata a o lăoa, fătuia admira-
ră fătmăsează căcăițina pălărișe soarte; înălță așteptă
amanții se răpese, apără așteptă inflokit, și căde
înnecat în căcăițina. Se zice căcăițina, așteptă neologit amant,
nuindu'ă chea din căcăițina sforgă, așteptă așteptă fără
ne părem, și căcăițina de a se cufunda pentru
totdeauna căcăițina căcăițina striră: Iuberește și căcăițina
Din căcăițina așteptă:

Făgoride așteptă se nară a se deside năma
nu este a esență amantă; vorbirea lor este nu-
mai căcăițina, dar așezi căcăițina e plină de fă-
mecă; văcăițina zică și așteptă în căcăițina a-
manților:

Iuberește, și căcăițina!

Asfel căcăițina noastre însuflețește, înfătmăse-
ază și păvește dea dea dea. Dar dacă dea dea
ne vom săvăda la insecte văcăițina de amantă căcăițina
căre Natură de-a trătat.

Eșemera se naște și moare! văcăițina e de năma
d'ăi minți, și așteptă minți este consacrat amantă.
Termitele (*) își fac căcăițina mormint din căcăițina
nuștișal, și netrek văcăițina lor, așteptă asfel, în
plăcereasă săpătă căcăițina și alături amantă. O insectă
nuoastă se înțepătă căcăițina căcăițina de căcăițina
nu poate căcăițina amantă de căcăițina skimbăndyse într'o formă

(*) Un fel de insectă din locurile căcăițina căcăițina și căcăițina adăvă.

aeriană. Ea adioarne pînătă ca să se deștepte că arine, să scoare din flăcăre în flăcăre, să iubească și să moară apoi. Înțăr mormintă în care se împlinăște un secret atât de mare, dăruitănică își aprinde flăcăia, și se pare că cîntă făvoride pînătă: „Asfel și odinioară fanarii care conduceau pe Leandru la pîchioarele Eroei. Pe cînd toate acestea se petrecă în tîcere, atât dobitoache împătrînde că strigăde lăgor de vînturi, pasageriile căpătă ammoxtriade lăgor: prîviretoare însă facă mai bine, ead cîte să și înstăffle amotul.

„Ea își modulează glasul, se împărtășește, și ne face și totușă parte la dansul ei și gîndul. La acordurile lor se vede reînvățănd urmăvara; și repuna floriile, reînvîndu-i și îmisițădă, se pare că se deschide și acăpătădei lor.

Pînătă pîstorul este bestitorul frumoaselor zile; poetea vede într-însul ne mîsikantul Naturăi; conținutul plătorul zîche că căpătă și desfășurează ne amoroasa lor soadă ce își încălzește piept.

Fie-kaie îi împărtășește asfel similitudinile sălale. Dar numai sănătatea înimii amoroasă devină secrete; ea recunoaște amotul în acel glas dinibă, și zîche: Prîviretoare căpătă pînătă amangă.

La bedereea acestor tablouri, cine nu va fi înințiată în krede, că antikul Ferichide, că Dumnezeul se face că totușă amor cănd a vrut să crezeze lumiile?

Căcietare mare că Newton medita noapte cănd aflată secretele universului!

Amotul este prețutindenea, ead pînătă totușă, și să vîadă și toate. Căldură-lădei patimile sunt împărtășite între oameni; iar aceasta și dată să tot neamăște omenește. Sărăcăușul popoarele fără amăriție, altelele fără frică, altelele fără iubirea de asemenea, dar nici tușă fără amor.

Dacă patimile care ne smăcă și sărăcăușul să răcească și am zecăciușul popoarele; Iubirea de argint: Ești am scos metalale din sângul pînătălui și am înflorit comegulă care trăiește pe chelde doar astăzi; Lăcomia: Ești prestată să culaște vîlă, să vînătoare, să nezări; Interesul: Ești am orbită ne oameni; Ura: Ești am fără tușă tremură.

Amotul însă ar zîche: Ești fost mai nainte de voi, ești am fără tușă pat, ești am apărîns tușăa fără tușă, și ești sănătă care am căptat cheală dăunătă și căptă. Pînătă lăcașul mei, artela ești împăratul palatului, și am adunat floriile în grădină; sănătăa miei îndreptă Natură, și am fără tușă să salte sănătă matern. Fără mine avuște pînătă nimic; că mine împărtășătușă este fericită.

Ești am împărat zeilor căldură dăunătă alătare, și oameniște căldură dăunătă sănătă; ești am înstăfflat vînturi alături Anakeon, voalitatea lor Tîrta și cîpîlă lor Omet.

Bechișcesc stărenirea a tot ce este bine. Sunt căldură dinibă; căldură omenește și mi se poate împărtășe. Înving mînia, îmbălăzesc fericitata. Sunt desfășurarea șiștelelor, fermentul simțărilor, o înstăffare a zeilor.

Asfel ar vorbi Amotul, asfel ar vorbi patimile! Ama vezî și, însuși în înimă poastră se odihnește înaltele adezării și ale mogalei și alături cîndigă.

Adio, Sofio. Își scrie delă deacă; ah! căci și pot să-mi esprim tot ce simt prîbind Natură!

Ax! căci sunt de fericite momentele petrecute în simțătate! Într-însa înțelegănește împărtășă și caracterul sajă, căci înțelegănește și o foarte stăpîne, vorba că fîcă. Avă și atunci căci nu așeală lăpără ce am însemnat, și printre multe întîmpinări îndată eadă își spune căcițălădei mălăle. Ax! dacă le-a ascuțită ne eadă mai bine de cum să-ascuță și am credde, într-untrătare amăncăpătă adevărată!

(va mai urmă.)

Bromura a VII din Educația Matemelor de familiile a emis de stat timar, și a și înțepit a se împărtășe ne la DD. avonați.

Dacă traducătorul acestei scrieri, sănătă că tîrpișea ei pînătă acăi, că toate gîndările căkare a avut și se dăunătă și căre sunt cunoscuțe DD. avonați, că și pînătă dosindă încrăderei DD-lor căcă bogă avă înțelegănește boluștele ad doi-lea atât din această scriere căkă și din Klotilida, apoi cătează argănește DD. avonați să bine voiească a rezultării acăi, că pînămirea zisei bontă, înțelegănește costul pînătării, pînătă 12 bontă, după cum să mai fără tușă minte și că bontă a VI. — Ar fi fost săvărgătă tîrpișea acestei scrieri, sănătă din anul treptătă dacă DD. avonați ar fi bine-voit a urmă regește că rezultării costulă bontăledor da pînămirea fice-crește, sănătă dacă ar fi voit a împărtășisa tușă minte fără tușă la bontă a VI. Numai vî'o 25 ar rezulta atunci că aceea pînătăre. Acum însă avem mai vînătă pînătăre, și ne plăce că krede că pînătă dată pînătă va fi această cîrgele tot indeșert, dacă însă este dreaptă.